

Cases carretera de Ribes, N-152

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Nucli del Figaró. Carretera de Barcelona. N-152; actual carretera de Ribes
Emplaçament	C/ Carretera de Ribes

Coordenades:

Latitud:	41.72081
Longitud:	2.27259
UTM Est (X):	439495
UTM Nord (Y):	4619034

Classificació

Número de fitxa	08134-14
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Contemporani Noucentisme
Segle	XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Número inventari	IPAC:29129
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 49204DG3199N
Autoria de la fitxa	Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa:	dl., 31/01/2005 - 00:00

Descripció

Conjunt de cases aïllades de tipologia ciutat- jardí. Es situen en una zona plana al costat de la carretera. Totes dues són de planta baixa i un pis d'alçada. Les cobertes són compostes i juguen amb columnes de cossos que sobresurten. En el seu llenguatge decoratiu apareixen molts elements de tipus clàssic. Hi ha columnetes en els porxos d'entrada. En conjunt creen un carrer harmònic.

Observacions:

Aquesta fitxa s'ha considerat perquè consta en l'inventari de Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya. Fan referència a Can Cornet i Can Prat o ca l'Artigues.

Història

Figaró és una població que presenta una forta tradició d'estiueig des de finals XIX i inicis XX, potenciat per l'existència del ferrocarril que facilitava l'accés des de Barcelona. La seva estètica és propera al noucentisme tot i que utilitza alguns elements de tipologia modernista. Es desconeix la data i l'autor. El fenomen de l'estiueig al Figaró s'inicià a principis del segle XX amb la millora de les comunicacions que va permetre l'ocupació de cases antigues i la construcció de noves residències per part d'estiuejants, procedents principalment de Barcelona. La presència d'estiuejants va anar augmentant i, així, l'any 1912 es deia que a la població autòctona calia "agregar en verano gran número de vecinos de temporada que en el presente año han pasado de 80 familias. El vecindario de la temporada de verano va aumentando continuamente cada año, pues en 1904 lo formaban sólo unas 30 familias, y esto es debido a que no sólo se construyen nuevas viviendas en terrenos aún no edificadas sino también otras nuevas y se restauran y embellecen otras, que enseguida pasan a ser ocupadas por forasteros". Les conseqüències de la presència de nombrosos estiuejants foren importants per al municipi i la població local. N'hi havia, sens dubte, de preocupants, com l'ocupació de cases antigues, que anava "en detrimento del vecindario fijo, que por esta razón tiende a disminuir", o l'augment general de preus, mentre altres eren positius (adopció de mesures d'higiene pública, activació del sector de la construcció). Actualment, l'empremta més evident de l'estiueig històric al Figaró és la presència d'imponents torres modernistes, edificis de gran bellesa comparables als que es troben en altres localitats del Vallès.

Bibliografia

Fitxa IPAC: Carme Comas Suriñach 7/1987. OLIVER, J. 2000. Història de Figaró-Montmany. Vol. 1: Figaró abans de ser-ho, Ajuntament de Figaró-Montmany. OLIVER, J. 2004. Figaró-Montmany. Col·lecció d'imatges i records n. 136. Vienna Edicions.

